

மாதர் போதினி

No. 270

ஜூலை 1920

No. 7

13 JUL 1920

THE VICTORIOUS LIFE

MAURAS.

ஜெய ஜீவியம்

‘நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய் நமக்கு ஜெயங்கொடுக்கிற தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.’ ‘நாம் நம்மில் அன்புகூருகிறவராலே முற்றும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கிறோமே.’

ஜெயம் என்றால் கெலிப்பு, இராட்சிப்பு, மீட்பு என்று சொல்லலாம். நமது ஜீவியம் ஒரு போராட்டம். இதில் ஜெயங்கிடைக்க வேண்டுமானால், ஜெயங்கொடுக்கிற ஒருவராலேயே அது ஆகும். நாம் எவ்வளவாய்ப் பிரயாசப்பட்டாலும் தோல்வியே. இந்தப் போராட்டம் பாவத்துக்கு விரோதமான போராட்டம். இதினின்று இராட்சிப்பு அல்லது மீட்பு கிடைக்கவேண்டும்.

இதோ, ஒரு சந்தோஷசெய்தி அறிவிக்கப்படுகிறது. அதுதான் சலிசேஷம். சலிசேஷம் இராட்சிப்பின் செய்தியைக் கூறுகிறது. இந்த இராட்சிப்பை ஒருவர் உலகத்தார் யாவருக்காகவும் நிறைவேற்றியிருக்கிறார். இந்த இராட்சிப்பு முடிவான நிறைவான சகலருக்கு முரிய இலவசமான இராட்சிப்பு.

கடவுள் உலகத்தை உண்டாக்குமுன் இது ஆதிதீர்மானமான இராட்சிப்பு. மனுஷன் பாவதன்மையுள்ளவன் என்பது கடவுளுக்கு முன்னமே தெரியும். பாவத்தைத் தண்டியாமல் விட கடவுளுக்கு முடியாது. பாவம் அவருக்கு அருவருப்பானது. அவர் பாவத்தைப் பார்க்கமாட்டாத சுத்தக் கண்ணன். பரிசுத்தமும் நீதியுமுள்ள கடவுள் பாவத்தைப் பகைக்கிறார். ஆனால் மகா இரங்கமுள்ள கடவுள் பாவியை நேசித்து பாவத்தின் தண்டனையைத் தாமே சமந்து தீர்த்து பாவியை மீட்க சித்தங்கொண்டார். இந்த ஆதி தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி முடித்தார். சிலுவையில் உயிர்விடும்போது ‘முடிந்தது’ என்று இயேசுவானவர் சொன்னார்.

‘பாவத்தின் சம்பளம் மாணம்.’ ஆதலால் பாவஞ்செய்தவுடன் மாணம் நேரிடுகிறது. கொள்ளிவாய்ச் சர்ப்பத்தால் கடிபட்ட யாவரும் மாணத்துக்குள்ளானதுபோல், சிறிய பாவமானாலும், பெரிய பாவமானாலும், எந்தப் பாவத்தையும் செய்தவுடனே மாணத்துக்குள்ளாகிறோம். பாவத்தால் மரித்த பாவி, மாணத்தினின்று நீங்க முடியாது. பாவ வல்லமை மகா கொடிது. எந்தப் பிரயத்தனமும், தானதர்மமும், சரீர ஒடுக்கமும், சந்நியாசமும், யாத்திரையும், எதுவானாலும் பாவத்தைப் போக்காது. உன் பாவத்தை நீக்க ஒரு பலி செலுத்தப்பட்டாயிற்று. இயேசுவானவர் உன் பாவங்களுக்காகத் தன் உயிரைக் கொடுத்து உன்னை மீட்டுவிட்டார். இதை நம்பினவுடன் பாவம் நீங்கிவிடும். நீ ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை, நம்பவேண்டியதுதான். இந்த சப செய்தியை நம்பினவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள். விசுவாசித்தவுடனே இரட்சிப்பு. யாதொரு சந்தேகமும் இருக்கக்கூடாது. மேய்ப்பர் இயேசுவின் பிறப்பைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, சந்தேகியாமல் புறப்பட்டுப்போய்க் கண்டுகளிகூர்ந்தார்கள்.

உன் பாவத்தை நீக்க இயேசு மரித்து உயிர்த்தார். நீ இதை நம்பினவுடனே உன் பாவம் நீங்கிவிடும். இரட்சிப்பின் ஆனந்தம் உன்னை நிரப்பும். நீ ஸ்தோத்திரஞ்செலுத்திக்கொண்டே யிருக்க வேண்டியதுதான். இதுவே றெய ஜீவியம். உன் பழைய மன்னிக்கப்பட்ட பாவங்களைப் பற்றி நினைக்க அவசியமில்லை. ஏனென்றால் அவைகள் குலைக்கப்பட்டாயிற்று, தீர்ந்துபோயிற்று. இனி மகிழ்ச்சியும் வெற்றியும் தான்.

உன் பாவத்தை மன்னித்த இயேசு உன்னில் வாசம்பண்ணி பாவத்தின்மேல் றெயங்கொள்ளச் செய்வார். உனக்காக அவரோ தமது ஜீவியத்தை உன்னிலிருந்து ஜீவிப்பார். இது எவ்வளவோ சந்தோஷம்! பாவமற்ற பரிசுத்த ஜீவியம் உன்னில் வளர்ந்தேறும்.

THE VANITY OF THE WORLD

அநித்தியமான உலக வாழ்வு

1. கானகம் போன்ற இம்மானிலந் தன்னிலே வாழ்கின்ற மானிடரின் வளமை கேள் பொய்யான மேதினியில் மெய்யான வாழ்வில்லை போகும் வழிகாண தொழியுமே காண்

வானக னின்று வந்தபர னீவை
வகையறியாத மனுக்கோடியின்
பரிதாப நிலைமையில் அநுதாபங் கொண்டுயான்
பாங்காகப் பகரும் வசனம்
ஆனயிட மோடியே யாவலுடன் தேடின
அரும்பொருள் யாவு முதவேல்
ஆசையாய்ச் சேர்த்தியில் செல்வங்கள் தனமெல்லாம்
ஆடும் பம்பரம் போலாம்
காணலைக் காட்டியே கலைகின்ற வண்ணமே
தேடிய பெருஞ்செல்வஞ் சிதைந்துபோம்
கூடங்கள் கோபுரம் தார்வேந்தர் மகிமைகள்
தரையோடு தரையாகிப்போம்.

2. ஜெகத்தினிலே யெடுத்த ஜென்மத்தின் மாய்கையைச்
சரியாக யோசிக்கையில்
சஞ்சலந்தா னென்று சற்குருவையே பற்றி
சாஷ்டாங்கஞ் செய்து தொழுவாய்
சகடத்தின் சக்கராஞ் சுற்றிடும் போலவே
சகலமும் அவனியில் நில்லா
சாஸ்வதமான மேல்வாழ்வுதனைப் பற்றியே
சற்குருவா மேசுவைப் பிடிப்பாய்
தேகத்தின் வலிமையும் திகழ்கின்ற முகவசியம்
திரிபுகொண் டேயழியும்
தீனர்கள் வாய்மதமும் சிறுமைசெய் நாவும்
தேடுவா நில்லாமற் சிதையும்
சாகவரும் நேர மார்னின் தழுதாலும்
அரை நிமிஷம் மேதினியில் நில்லார்
எம்மருந் தீயினும் எவரெவர் பார்க்கினும்
ஈசன் செயலை எவனறுப்பான்.

3. மண்ணிலே யெடுத்த மட்கூண்டுப் பாண்டம்
மண்ணிலே யுடையும் வகை கேளாய்
தன்னிலே சமர்த்துமிகப் பேசினினும் போம்வேளை
தன்மதி கெட்டுமே போகும்
திண்ணையிலோ தெருவிலோ தெம்மாகத்
துயிற்கொள்ளும் திட்டமில்லாத் தருணத்திலோ
துரவுக னேரிகள் குட்டைகள் தடாகங்களில்
துள்ளி ஸ்நானங் கொள்ளையிலோ

தண்ணீர் பருகும் தகாத நேரத்தில்
 தடுமாறி விழுதலாலோ
 வீக்கமோ ஏக்கமோ விதம்வித மானபல
 ரோகங்க ளடர்ந்ததாலோ
 எண்ணிமுடி யாதஇக் காயத்தின் விபத்துகளைச்
 சொல்லிமுடி யாததல்லோ
 ஏமாற்றும் இவ்வுலகின் வீணை வாழ்வினால்
 எச்சரிப் படைந்து கொள்வீர்.

4. பேதியிலோ பிளேக்கிலோ பெலன்போக்கும் மார்ச்சளி
 இன்புளியன் சாவிலோ
 ஈரலைத் தின்றுவிடும் சயரோக மென்றநோய்
 சடுதியாய்க் கண்டலாலோ
 அதிசேக்கிர முடிக்கும் அரிபிளவையோ மாய
 ஆகாத கட்டியிலோ புண்ணிலோ
 ஆசையாய்ச் சாப்பிட்டு அருமகிழ் கொள்ளும்
 அகால நேரத்திலோ
 வீதியிலோ வெளியிலோ வேலைக்குப் போகும்
 நடுவழியி லுண்டான வியாதியாலோ
 வெள்ளப் பெருக்கிலோ வெடித்த பூகம்பம்
 சல்லிபரவி அடர்தலாலோ
 அதிசய சாஸ்திரம் அருங்கல்வி ஞானங்கள்
 அடியோடு விழுந்து போகும்
 அந்தஸ்து வுத்தியோகம் அழகான பட்டங்கள்
 ஆற்றின் குழிக் கொப்பாம்.

5. போர்முகத்தில் பட்ட படுகாயத்தி னாலேயோ
 பீரங்கிக் குண்டு ராவையாலோ
 கப்பல் யாத்திரையிலோ கால்நடையாய்ப் போகும்
 கடுநடையில் நேர்ந்த அபாயத்தாலோ
 பேர்பெற்ற வேலையினால் ஆகாய மண்டலம்
 பெருமையா யேறும்போதோ
 கரடிகள் சிங்கங்கள் காட்டு மிருகங்களின்
 கடியினால் பீறுண்டலாலோ
 வேரழிந்த விருட்சஞ் சார்பொன்று மில்லாமற்
 சல்தியிற் விழுந்ததாலோ
 வானத்திலோ பூமியிலோ பற்பல பூதியம்
 பங்கமா யழிந்ததாலோ

பாரினிலே யுதித்துப் பண்பாக மானிடரின்
பாவமெலாம் போக்க வந்த பராபரனை
நானிலந் தன்னி நலமாகப் பிடிக்கினில்
வினையெலா நீங்கும் நிர்ணயிப்பாய்

6. காலையிலோ மாலையிலோ கங்குலாகும் வேளை
கடுஅரவந் தீண்டலாலோ
காற்றிலோ மழையிலோ காரிருள் மந்திரம்
கடும்இடி விழுந்ததாலோ
தலைவலி காய்ச்சல் சன்னிகள் வாய்வுகள்
தலையெடுக்காத கிருகிருப்போ
தக்க ஆயுதப் பிரயோகமோ மாயமோ
தத்தளிப்பான முன்மூச்சோ
அலையிலோ தீயிலோ அரியாயப் பேயிலோ
அகப்பட்டிக் கொண்டதாலோ
பட்சியோ மச்சமோ பற்பல பூச்சியோ
பழிகொண்டு கடித்ததாலோ
அலைகின்ற என்மனம் நிலையாக உன்னிலே
உறையும் வகை காட்டி வைப்பாய்
உலக்கின்ற கவலைகளை உன்மேலே வைத்துக்
கலங்காமற் நிற்கவழி வைப்பாய்.

V. D. K.

THE LIFE OF THE REV. V. T. THOMAS

டேனிஷ்மிஷன் திருக்கோயிலூர் போதகராகிய
கனம் வி. டி. தாமஸ் ஐயரவர்களின் ஜீவியம்

காலம்சென்ற கனம் வி. டி. தாமஸ் ஐயரவர்கள் திருநெல்வேலி
நாட்டிற் பிறந்து மதுரைப் பசுமலைக் கலாசாலையிற் கல்விகற்று சில
வருஷங்கள் சர்க்கார் உத்தியோகஞ்செய்தவர்கள். அவர்கள் வாலிபப்
பிராயத்தில் இயேசுவின் அன்பையுணர்ந்தவர்கள். கவர்ன்மெண்டு
உத்தியோகம் வகித்துக்கொண்டிருந்த போதிலும் கர்த்தருக்காக
உழைக்கவேண்டுமென்கிற பேராவல் நிறைந்தவர்களாய் அக்காலத்தி
லிருந்த பேர்போன கனம் டாக்டர் வாஸ்பரின் ஐயரவர்களிடம்
பேசினதுமன்றி மற்ற மிஷனெரிமார்களிடத்திலும் தனக்கு மிஷன்
வேலை பார்த்து தேவனுக்கு ஊழியம்செய்யப் பிரியமிருப்பதாய்

வெளியிட்டதின்பேரில் தென்னாற்காட்டு ஜில்லாவில் டேனிஷ் மிஷன் சங்கத்தார் அவர்களைத் தருவித்துக்கொண்டார்கள். சுமார் பன்னிரண்டு வருஷங்களாய் பற்பல கிராமங்களிலும் சென்று தேவநாமத்தை யறிவித்து அநேகரை நீதிக்குட்படுத்தினதின்பேரில் அவருக்குப் பட்டாபிஷேகம்செய்தார்கள். ஏறக்குறைய பதினைந்து வருஷங்களாய் திருக்கோயிலூர் என்ற ஊரில் போதகராயிருந்து தேவ ஊழியத்தை வெகு உற்சாகத்தோடு நடப்பித்துவந்தார்கள். 1920-ம் வருஷம் மேய் மாதம் 30-ம் தேதி பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு கர்த்தருக்குள் நித்திரையடைந்து தமது பிதாவின் மகிமைக்குள் பிரவேசித்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் ஜீவகால ஓட்டத்தை 53-ம் வருஷத்தில் முடித்தார்கள். கனம் தாமஸ் ஐயரவர்களின் ஜீவியம் குருமாருக்கும், சபையாருக்கும், தேவ ஊழியர்களுக்கும், வாலிபருக்கும், வயோதிபருக்கும் ஒரு பெரும் பொருட்பாடமாய் இருக்கின்றது. அவர்களது அருங்குணாதிசயங்களைப்பற்றிக் கனம் அண்டர்சன் ஐயரவர்கள் பிரசங்கத்தில் வெகு திட்டமாய் எடுத்துரைத்தும் தவிர அவர்களைப்போல் இன்னொரு போதகர் கிடைப்பது அரிதென்றுரைப்பவர்தான். அவர்களில் காணப்பட்ட ஊக்கம், விடாமுயற்சி, சுறுசுறுப்பு, அன்பு, தாழ்மை, பொறுமை, அணைத்தல், அரவணைப்பு, இரக்கம், ஈகை என்னப்பட்ட குணங்கள் யாவரும் வியந்துகொள்ளப்படத்தக்கதாய் இருந்தன. தன் சபையில் வியாதியாயிருந்தவர்களுக்கு நல்ல ஆலோசனை சொல்லி இரவு பகல் இருந்து உதவிசெய்யத் தவறாதவர்கள். அன்பென்னும் அலங்காரகுணம் அவர்களில் எப்போதும் ஹோலித்தமையால் தங்களைத் தூஷித்தவர்களுக்கும் நன்மைசெய்வதே அவர்களில் விளங்கிய முதற்குணமாயிருந்தது. ஏழைகளுக்கு உதவிசெய்வதில் அதிக வீருப்பமுள்ளவர்கள். அவர்கள் மரித்தபோது அவர்களுக்காக அங்கலாய்க்காதவர்கள் கிடையாது. அவர்கள் மரித்தும் அவர்களது ஊழியம் இன்றும் நின்று பேசுகிறது. குறைவுபட்டவர்களுக்கு உதவிசெய்வதிலும் எடுத்துக்கொண்ட நற்காரியங்களை முடிக்க முயல்வதிலும் அவர்கள் கால்கள் மகா சுறுசுறுப்புள்ளவைகளாயிருந்தன. நடைக்கு அஞ்சுகிறதே கிடையாது. சுயநயமென்னும் குணம் கிஞ்சித்தேனும் காணப்படவில்லையென்று அவர்களின் பரோபகார சிந்தனையினால் அறிந்து கொள்ளலாம். தேவ ஊழியத்தைக் கொள்ளையாடின பொருளாக எண்ணாமல் கிறிஸ்துவின் ராஜ்ய மகிமைக்கென்றே உழைத்த படியால் கிறிஸ்தவர்கள், இந்துக்கள், மகம்மதியர் மத்தியிலும் அவர்களுக்கு மரியாதையும் கனமும் கிடைத்தது. அவர்கள் தம்மை ஆட்கொண்ட யேசுராஜாவின் சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசித்திருக்

கிறார்கள். நாமும் அவர்கள் வைத்துப்போயிருக்கிற நன்மாதிரியைப் பின்பற்றி நடப்போமாக. தேவன் அவர்களது குடும்பத்துக்கும் அருமை மனைவி மக்களுக்கும் ஆறுதலையும் சமாதானத்தையும் சகாயத்தையும் கட்டினாயிடுவாராக.

V. D. K.

A WONDERFUL DELIVERANCE

ஓர் அதிசய மீட்பு

(தொடர்ச்சி)

இந்த ஸ்திரீ படுக்கையிற் சரிந்து சற்றுநேரத்தில் தன் பக்கமாய் அக்கள்வன் நிர்ப்பதாயவதானித்தாள். அவ்வாலிபன் தன் இயல்பான குரலைமாற்றி மெல்லிய தொனியுடன் தனது சமூகத்தினுற் பயப்பட வேண்டாமென்று அவளுக்குரைத்துப் பின்னும் அவளை நோக்கி, 'நான் இவ்விட்டைக் கொள்ளையிடவும், விரும்பினால் உம்மைக் கொல்லத்தானும் எண்ணமுற்றே வந்தேன். எனக்குதவியாக இன்னுஞ் சிலர் சற்றப்பால் நிற்கிறார்கள். ஆனால் நீர் வாசித்த திவ்விய வசனங்களும், உமது உறுதியான விசுவாசமுள்ள ஜெபமும் உண்மையாகவே என் எத்தனத்தை முற்றுமே மாற்றிவிட்டன. நீர் இதற்கிடையில் குரவையிட்டிருந்தால் உமதுயிரை இழந்திருப்பீர். தேவன் உம்மைக் காப்பாற்றினார். இதுவரை நீர் அமைதியாயிருந்தது போல இன்னும் இருப்பீராக. நான் என் கூட்டாளிகளை அனுப்பி விடுகிறேன்' எனச் சொல்லி, ஏதோ சிறு சைகை செய்தான். பின்பு அத்துரைசானியை நோக்கி, 'அம்மா, நான் போகிறேன். உமது விசுவாசமுள்ள வேண்டதல் உம்மைக் காப்பாற்றியதுமாத்திரமல்ல, அது என்னையுங் குணமாக்கிற்று! அந்தப் புஸ்தகத்தை நானும் வாசிக்க விரும்புகிறேன்' என்றான். துரைசானியோ யாதும் எதிர்கூறாது ஆண்டவருக்கு மிகுந்த நன்றியுடன் தன் வேதப்புஸ்தகத்தை அவனுக்கேந்தினள். அவன் கபாடத்தைத் திறந்துகொண்டு தன் வழி சென்றான்.

இதன்பின் யாவும் ஆறுதலாயிருந்தது. வேண்டுதலுக்கு மறுமொழியை உடனே பெற்றுக்கொண்ட அந்தப் பெண்ணும் அமைதியாய் நித்திரையானாள். இரவின் பயங்கரத்திற்கு விலக்கிக் காக்கும் அருமைப் பிதாவின் திவ்விய செட்டைகளாற் காக்கப்பட்டதற்காக மறுநாள் அதிகாலையில் அவருக்குள் தோத்திரத்துடன் நன்றியான துதி செலுத்தினாள்.

ஆனால் கள்வனுடைய சங்கதி என்ன? அவன் திரவியங்களை அபகரிக்கவந்தான். பொன், வெள்ளி இவற்றைத் தேடினான். இவற்றிலும் பதினாயிரம் மடங்கு விலையேறப்பெற்றதான மேலான ஓர் பொக்கிஷத்தை எடுத்தான். இந்த ஸ்திரீயாவது, அன்றேல் வேறு யாராவது, அந்நேரத்தில் அப்பாதகனின் இலக்கைப் பிறழ்ச்செய்ய வில்லை. கர்த்தர் அவனை ஆட்கொண்டார். தேவாலியானவர் அவன் சிந்தனைகளை மாற்றினார்.

இக்கதையை 1867-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்தில் வயது சென்ற Mrs. Hannah கிழவியிடம் கேட்டறிந்தேனென இதை எழுதியவர் கூறுகிறார். இந்தக் கிழவி தன் வாலிப நாட்களில் ஓர் தினம் யோக்ஷயரில் நடைபெற்ற வேதாகம சங்கக் கூட்டத்திற் சமூகமாயிருந்தாள். அவ்வேளை பற்பல பிரசங்கங்கள் நடைபெற்ற பின், ஓர் மனிதன் எழுந்து நின்று அந்த இரவு நடந்த 'அதிசய மீட்பை' உதாரணமாய்க் கொண்டு வேதவாசிப்பின் மாட்சிமையைப்பற்றி உபந்நியாசித்தான். இக்கதையைச் சொல்லி முடிவில் பிரமையுற்றவன்போல் திகைத்துநின்று பின்பு, 'நானே அவன்' என்றான். அந்தக்ஷணமே இன்னொரு மூலையிலிருந்து வயதில் முதிர்ந்த ஓர் மனுஷி எழும்பி நின்று, 'நீர் சொன்னது முழுவதும் உண்மை. அந்தப் பெண் நானே' என்று அதிசயமான-விதமாய்ப் பகர்ந்தாள்.

இராத்திரி சம்பவமான இந்த 'அதிசய மீட்பு' நடந்து அநேக வருஷங்கள் கழிந்தன. துரைசானி அம்மனிதனைப் பிந்திய இக் கூட்டநாளின் முன் காணவேயில்லை. ஆனால் கர்த்தர் அவனை நடத்தினார். அவருடைய பெரிதான இரக்கத்தை வெளியாங்கமாய் அறிக்கையிட அவனை ஏவினார்.

இச்சம்பவம் நமக்குப் போதிப்பதென்ன? சர்வ வல்லமையுள்ள கர்த்தர் கொடுத்த திருவசனத்தையும் அவரின் அற்புத செயல்களையும் விசுவாசித்து, நாம் கேட்டதைப் பெற்றுக்கொள்வோமென்ற முழு மனதான நம்பிக்கையுடன் காத்திருப்போமானால், கேட்பதற்கு முன்னரே தமது அளவற்ற கிருபையைக் கடைக்கக்கக் கர்த்தர் மிகுந்த தயவுள்ளவராயிருக்கிறார். எவ்வித சோதனைகளும் நேரிடும்போது, 'விசுவாசமுள்ள வேண்டிதல் பலனுள்ளது' என்ற நம்பிக்கையுடன் சர்வ காரணராகிய தேவனிடத்தில் தரித்திருப்போமாக.

Isaiah Paul.

CARE OF BABIES

பிறந்த குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் முறை

வருஷாவருஷம் ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகள், கவனிப்பவர்களின் கவனக்குறைவால், பிறந்த சிலநாள்களுக்குள்ளாகவே இறந்து போகின்றதை யோசிக்கும் காலத்து பிறந்த குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டிய முறையைப்பற்றிய சில விஷயங்களை இங்கு குறிப்பது உபயோகமாயிருக்குமென்று தோன்றுகிறது.

செய்யவேண்டிய காரியங்கள்

(1) பிறந்த குழந்தையை, ஸ்நானம் செய்விக்க ஏற்பாடுகள் தயாராகும் வரையில், ஒரு உலர்ந்த சுத்தமான துணியில் சுற்றி வைக்கவேண்டும். குழந்தை பிறப்பதற்குமுன் தாய்வயிற்றில் எவ்விதம் குளிர்படாது உஷ்ணம் காக்கப்பட்டு வந்ததோ, அப்படியே பிறந்த பிறகும் குளிர்ந்தகாற்றுப் படாமலும் தேகச்சூடு குறையாமலும் வைக்கப்படவேண்டும். குழந்தையைப் பிறந்தவுடனே, தரையில் ஒரு கந்தலின்மேல் போத்தாமல் போட்டுவிடுவது ஸகஜம்; பிறந்த சில நாள்களுக்குள்ளாக அநேகம் குழந்தைகள் சாகிறதற்கு இதுவே காரணமாகிறது. குழந்தை குளிர்ந்தகாற்றுப்படாமல் மூடிவைத்திருக்கப்பட்டால் குளிப்பாட்ட ஒரு அவசரமுமில்லை. பிறந்தவிடத்தினுடைய சீதோஷ்ணஸ்திதி முதலானவைகள் குழந்தைக்கு கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் ஒத்துக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும்.

(2) பிறந்த குழந்தையைச் சுத்தப்படுத்த எண்ணையைத் தடவி ஸ்நானம் செய்துவைக்கவேண்டும். சுத்தம் செய்யவேண்டுமென்று பலமாய்த் தேய்த்து அதிக ஜலத்தைவிட்டு ஸ்நானம் செய்துவைப்பதைக் காட்டிலும் இது உத்தமம். குழந்தைகளின் அழுக்கை எடுப்பதற்காக, உன்சதை தெரியும்படியாக சொறிந்து தேய்ப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அம்மாதிரி செய்தாலுங்கூட சிசு முற்றும் சுத்தமாவதில்லை. கொஞ்சம் எண்ணையை உபயோகித்தால் சுலபமாய் ஒரு நிமிஷத்தில் அசுத்தமெல்லாம் அதில் கரைந்து வந்து விடும். குழந்தையைக் குளிப்பாட்டுவதற்கு அதிக ஜலம் உபயோகிக்கக்கூடாது. அந்த ஜலம் அதிகச் சூடாயாவது, அல்லது சில்லென்றாவது இருக்கக்கூடாது.

(3) கொதிக்கவைத்து ஆறிய சுத்த ஜலத்தைக்கொண்டு, பிறந்த குழந்தையினுடைய கண்களையும் வாயையும் அலம்பவேண்டும். பிறக்கும் எல்லாக் குழந்தைகள் விஷயத்திலும் அவைகளின் கண்கள்

பிறந்தவுடனே சரியாய் கவனிக்கப்பட்டிருந்தால், இப்பொழுது பூலோகத்தில் இருக்கும் குருடர்களில் பாதி குறைந்திருக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேறு எது எப்படியிருந்தாலும் ஸரி, மருத்துவிச்சியை குழந்தையின் கண்களை சரியாய் அலம்பச்சொல்ல வேண்டியதவசியம்; பக்கத்தில் வைத்தியனிருந்தால் தேவையான சிகிச்சையும் செய்யச் சொல்லவேண்டும். அமெரிக்காவில், மருத்து விச்சிகளும் வைத்தியர்களும் அவர்கள் கவனிக்குமிடங்களில் பிறக் கும் குழந்தைகளுக்குக் கண்ணோய்களைத் தடுக்கும்பொருட்டு அவை களின் கண்களில் நூற்றுக்கு இரண்டு பங்குவீதம் கலந்த வில்வர் ணைட்ரேட் (Silver nitrate) திராவகமாவது, அல்லது நூற்றுக்கு பன்னிரண்டரை பங்கு கலந்த ஆர்க்கயரால் (Argyrol) என்னும் திராவகத்தையாவது, ஒரு துளி விடவேண்டுமென்று ஒரு ஸர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது. இந்த சிகிச்சையானது, பிறக்கும் குழந்தை களில் 100-க்கு 99 பெயர்களுக்கு அனுவசியமாகவே யிருக்கலாம்; ஆயினும் மீதி ஒரு குழந்தை ஸம்பந்தப்பட்டவரையில் இதனால் ஆயுள் பூராவும் குருடாயிருப்பதிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டால் இந்த சிகிச் சையைக் கைக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமென்றாகவில்லையா?

(4) பிறந்தவுடன் மேற்சொன்ன பிரகாரம் செய்யத்தவறினாலும், பின்னால் சிசுவின் கண்களில் சிவப்போ அல்லது வீக்கமோ கண் டால் தாமதிக்காமல் ஒரு வைத்தியனைக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும். கவனியாது இரண்டொரு நாள் விட்டுவிட்டாலும் மோசம் வந்து விடும். பிறகு வெகு சாமர்த்தியமான வைத்தியனுக்கும் சாத்திய மில்லாமற்போய்விடும். இந்த விஷயத்தை முக்கியமாய் கியாபகத் தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தங்களுடைய குழந்தைகளின் கண்களைக் காப்பாற்ற ஆயிர ரூபாய் செலவழிக்க தயாராயும், இரவும் பகலும் ஓயாது அதற்காக முயற்சிசெய்யும் பெற்றோர்கள் கூட ஆரம்பத்தில் இரண்டொருநாள் தாமதம் செய்தகாரணத்தினால், தங்கள் குழந்தைகள் பார்வை இழந்ததற்குத் தாங்களே காரணமாகிறார்கள். ஆரம்பத்தில் ஏதோ ஒன்றுமில்லாததுபோல் கண்ணில் தோன்றும் வீக்கமும் சிவந்த நிறமும் கவனியாதுவிட்டால் கண்ணை அடியோடு அழித்துவிடும். ஆரம்பத்திலேயே வைத்தியனைக்கொண்டு சாதாரண சிகிச்சைசெய்தாலும் கெடுதல் முழுவதும் நிவிர்த்தியாய்விடும். பம்பாய் இராஜதானியில், ஜில்லா அதிகாரியாயிருக்கும் மிஸ்டர் ஜி. ஜி. ஹெண்டர்ஸன் துரையவர்களால் 'குருடுக்கு உதவிபுரியும் சங்கம்' என்ற ஒரு சங்கமேற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சங்கத் தார் அந்தப் பட்டணத்தில், குழந்தைகள் பிறந்தவுடன், வீடுகளுக்குச் சென்று குழந்தைகளினுடைய கண்களைத் தெரிந்தவர்களைக்கொண்டு

சரியாய்ப் பார்வையிட்டு, அதற்குத் தகுந்த வைத்தியம் செய்ய முயலுகிறார்கள்.

(5) ஆகாரம் போடுவதைப்பற்றி.—பிறந்த குழந்தைக்குத் தன்னுடைய தாயின் பாலைக் குடிக்க ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாக, யாதொரு ஆகாரமும் மருந்தும் தேவையில்லை. சாதாரணமாக சிசு முதலில் பாலில்லாமலே தன் சுயபலத்தைக்கொண்டே தாங்கிக்கொள்ளும். பிறந்த ஆறுமணி சாவகாசத்தின் பிறகு காலாகாலத்தில் தாய்ப்பால் கொடுத்துவரவேண்டும். விளக்கெண்ணையைக்காட்டிலும், தாயின் சீயம்பால் மலத்தைக்கழிக்க மிகவும் நல்லது. குழந்தை தாயினிடத்து சீயம்பாலைக்குடித்தால் நல்லபால் பிறகு சீக்கிரம் சுரக்கும், மூன்றுநாள் வரையிலும் சீயம்பாலைக் குடித்து குழந்தை திருப்தியடையாமலிருந்தாலும் நஷ்டமொன்றுமில்லை; அப்பாலினால் மலம் கழிந்து வயிறு சுத்தமாய்விடும். ஆகவே கொடுத்த பாலை ஜெரித்துக் கொள்ள சக்தியுண்டாகும். முதலிரண்டு நாள்களில், பசும்பாலையும் விளக்கெண்ணையையும் கொடுத்துக் குழந்தையின் வயிற்றைக் கெடுப்பதைக்காட்டிலும், முதலில் கொஞ்சம் பசியுடன் தாய்ப்பால் அகப்பட்டால் போதுமென்ற அவாவுடன் விட்டுவிடுவது எத்தனையோ மடங்கு நலம். வேறொரு உணவும் மருந்தும் கொடாமல் தாய்ப்பாலான சிசுவுக்கு ஏற்பட்ட இயற்கை உணவோடு மாத்திரம் சிசுவை விட்டுவிடுவது மிகவும் நல்லது. பிறந்து மூன்றுநாள் வரையில் இம் மாதிரி செய்தால், குழந்தை எதையும் ஜீரணம் செய்துகொள்ளுகிறது. முதலிரண்டு நாள்களில், விளக்கெண்ணையில்லாமல் தாய்ப்பாலைக் குடிப்பதினாலேயே கறுப்பு மலங்களைக் கழித்துக்கொள்ளுகிறது.

(6) தேக சௌக்கியமுள்ள சிசு 24 மணிநேரத்தில் 22 மணி நேரம் தூங்கவேண்டும், பகலில் இரண்டுமணிக் கொருதடவையும், இரவில் மூன்றுமணிக் கொருதடவையும் பால் குடிக்கவேண்டும்; முதல், 10 நாள்களில் நாளொன்றுக்கு இரண்டல்லது மூன்றுதடவை மலத்தைக் கழிக்கவேண்டும்.

செய்யக்கூடாதவைகள்

(1) காற்றடிக்கும் இடத்திலாவது, மூடாமலாவது குழந்தையை வைத்திருக்கக்கூடாது.

(2) குளிப்பாட்டுகையில் வெந்நீரை அதிகமாயாவது மூச்சு திணறும்படியாயாவது விடக்கூடாது.

(3) குழந்தையின் தொப்பிள் கொடிமேல், மண் முதலானவைகள் தடவக்கூடாது.

(4) குழந்தையின் கண்களை கவனியாமல் அஜாக்ராதையாய் விட்டுவிடக்கூடாது.

(5) பிறந்த சிசுவுக்கு பசும்பாலும் விளக்கெண்ணையும் கொடுக்க வேண்டாம்; தாய்க்கு பால் சுரக்கும் வரையில் தாமதிக்கலாம்.

(6) அழுகிறபோதெல்லாம் பால் கொடுக்கக்கூடாது. மணிக் கணக்காய் ஒரே ரீதியாய் பால் கொடுக்கவேண்டும்.

Publicity Bureau.

HOW TO PRESERVE MANURE IN SOUTH INDIA தென்னிந்தியாவில், எருவைப் பத்திரப்படுத்திப் போடும் விதம்

விறகு அகப்படாத சில இடங்களிலும் பட்டணங்களுக்குச் சமீபங்களிலும் மாட்டுச் சாணியின் பெரும் பாகத்தை அடையாகத் தட்டி அடுப்பெரிக்கிறார்கள். அதினால் எருவுக்குபயோகப்படக் கூடியதாய் சிறிது சாம்பல்தான் மிச்சப்படுகிறது. குடியானவன் தானே தன் மாட்டின் சாணியை அடுப்பெரித்தால், சாம்பலைச் சாதாரணமாய் ஒரு வெளியிடத்தில் போட்டுவைக்கிறான். அங்கே, அதிலுள்ள நல்ல சத்துக்களெல்லாம் போய்விடுகிறது. மாட்டுச் சாணியை எரித்துவிடுகிற வழக்கம் பெரிய நஷ்டத்திற்குக் காரணமென்று யாவருக்குத் தெரியும். மாட்டுச் சாணியை அடுப்பெரிப்பதால், குடியானவனுக்குக் கொஞ்சந்தான் செலவு மிச்சப்படுகிறது. ஆனால் கோயம்புத்தூர், சேலம் முதலிய இடங்களில் செய்யப்படுவதுபோல, தன் வயல்களைச் சுற்றி வேலிகள் வளர்த்தாலும், அல்லது தன் வயலில் ஒரு சிறு பாகத்தில் விறகிற்காக மாங்களை வளர்த்தாலும், அவனுக்குவேண்டிய அளவு விறகு சுலபமாய்க் கிடைக்கும். இவ்வித உபாயங்களால் மாட்டுச்சாணியை அடுப்பெரித்துச் சேதமுண்டாக்கும் வழக்கம் போய்விடும். மேலும் பெரிய பட்டணங்களுக்குச் சமீபத்தில், விறகின் விலை அதிகமாய் இருப்பதால், விறகிற்காக மாங்களைப் பயிராக்கல், சாதாரணமாய் அதிக இலாபம் கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது.

குடியானவர்கள் சாதாரணமாய் மாட்டுச்சாணியை வெளியில் காற்று அடிக்குமிடத்தில் குவியலாய்ச் சேர்த்துவைப்பது வழக்கம், அவ்விடத்தில் அவைகள் கெட்டியாய் உலர்ந்துபோய் மழைபெய்யும் போது கரைந்துபோகிறது. பலவிதமாய் அதினால் சத்துக் குறைகிறது. கடைசியில் பிரயோஜனமற்ற சத்து இல்லாத ஒரு சிறு

குவியல்தான் வயலுக்கு எருவாகக் கொண்டுபோகப்படுகிறது. அந்தச் சாணியோடு கொஞ்சம் வைக்கோலும் தழைகளும் இருக்கும். ஒவ்வொரு வஸ்துவும் தனித்தனியே நிற்கிறது. சாணியில் சத்துக் குறைந்துவிடுகிறது. வைக்கோல் தாள்கள் கெட்டிப்பட்டு உலர்ந்து போகின்றன. இந்தியாவில் மாடுகளுக்குப் படுக்கைப் போடுவதில்லை. ஆகவே ஆயிரத்தில் ஒருதாங்கூட மாடுகளின் நீரை சேர்த்துவைக்க முயற்சிசெய்வதில்லை. இது நஷ்டத்தை உண்டாக்குகிறது. ஏனெனில், மேலே சொல்லப்பட்டதுபோல, எரு கெட்டிப்பட்டு உலர்ந்து விடுகிறது. மேலும் நீரை கவனியாததால் அதிக நஷ்டத்தையும் கெடுதியையும் உண்டாக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. ஏனெனில், நீர்பாகமாக இருக்கிற எருவைச் சேர்த்து வைக்காமல் இருப்பதோடு கூட பூமியிலும் முக்கியமாய் மாடுகளின் காலடிப் பள்ளங்களிலும் அது தேங்கி மண்ணோடு கலந்து நாற்றமெடுத்து வீட்டிலாவது கொட்டிலிலாவது உள்ள காற்றுக் கெட்டுப்போய் அசுத்தமாய் இருக்கிறது. கொட்டில்களில் காலை வேளைகளில் இந்த நாற்றம் வீசுவதை ஒவ்வொருவரும் கவனித்து இருக்கிறார்கள். இது பூமியில் விழுகிற மூத்திரத்தில் உள்ள நல்ல சத்துள்ள வஸ்துக்கள் ஆவியாய் போய்விடுவதனால் ஏற்படும் நாற்றமே.

குடியானவனுக்கு மாட்டு மூத்திரத்தின் உபயோகம், ஒருவாராய்த் தெரிந்திருந்தபோதிலும், அதை அவன் முற்றும் உணரவில்லையென்றே நினைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. உண்மையில், மாட்டின் மூத்திரத்தில் சாணியைப் பார்க்கிலும், நிலத்தைச் செழிப்பிக்கும் வஸ்துக்கள் அதிகமாயிருக்கின்றன. ஆகையால், மாட்டின் நீரை உபயோகிக்காமல் வீணாக்குவதினால் பெரும் நஷ்டமுண்டாகிறது. இவ்விதமாய் நஷ்டம் உண்டாகாதிருக்கவேண்டுமானால், மாட்டிற்கு வைக்கோற்படுக்கை போட்டுவைத்தால், நீரில் அது ஊறி இதைச் சேதப்படுத்தாமல் காக்கும், அல்லது கொஞ்சம் காய்ந்த மண்ணைக் கொட்டிலில் தூவியவைக்கலாம். மண் தூவியவைத்தால், நீரின் பெரும்பாகம் சேதப்படாமல் சேர்க்கலாம். அந்த மண்ணை எருவாக உபயோகப்படுத்தும்வரையில் கொட்டிலிலேயே வைத்திருக்கலாம், அல்லது அடியில் விவரித்திருக்கும் எருக்குழியில் போடலாம். வயல்களில் ஆடுமாடுகளைக் கட்டியிருந்தால் நீர் வீண்போகாது.

ஏன் மாடுகளுக்கு படுக்கை போடுவதில்லையென்று குடியானவனைக் கேட்டால், மாட்டிற்குப் போதுமான தீனியே அவனிடத்திலில்லையென்றும், படுக்கைக்கு வைக்கோல் தேட எங்கேபோவதென்றும் சொல்லுவான். எருக்குவியல்களில், ஏராளமான கழிந்த வைக்கோல் இருப்பதே இது தகுந்த காரணமல்ல வென்பதற்குப் போது

மான சாட்சி; இந்தக் கழிவு வைக்கோலும், பெரும் புல்லும், களையெடுத்த செடிகளும், தளைகளும் பல தினுசு செத்தைகளும், படுக்கைக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். மேலும் தரையில் உலர்ந்த மண் தெளிப்பதாயிருந்தால், இவைகள் அதிகமாயும் தேவையில்லை.

முன் சொன்னதுபோல், வயலுக்குப் போடும் எருவில் முக்கியமான பாகம் மாட்டு நீர்தான். எருவைச் சரியானபடி சேர்த்தால் அதில் சாணி முழுது மிருப்பதோடுகூட மாட்டிற்குப் போடும் வைக்கோற் செத்தையும் சேர்ந்திருக்கும். நிலத்தில் உண்டாகும் தீனியைத் தின்னும் மாடுகளின் சாணியும் மூத்திரமும், படுக்கைச் செத்தையும் நிலத்தை வளப்படுத்தப் போதுமான எருவாகும். நல்ல எரு சேர்க்கவேண்டுமானால், இவ்வஸ்துக்களை யெல்லாம் நன்றாய் ஒன்றுகலந்து, பத்திரப்படுத்தி வைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், அது புளிப்பேறி, அடியோடு அழுகி மக்கிப் பக்குவமாகும். வயலுக்குப் போடும் எருவின் மேன்மை அதிலுள்ள செழிப்புண்டாக்கும் வஸ்துக்களைப் பொருத்ததல்லாது, நிலத்தை உடைத்துப் பண்படுத்தும் சக்தியையும் உடைத்தாயிருக்கிறது. பின் சொல்லப்பட்ட குணம், எரு மக்கியிருக்கும் நிலைமையைப் பொருத்திருக்கிறது.

குடியானவன் நிலைமைக்குத் தக்கபடி, எரு சேர்க்கும் ஒரு மேன்மையான வசதி அடியில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி சேர்ப்பதில், சாணியும் நீரும் கொட்டிலிலிருந்து அடிக்கடி எடுக்கப் படுவதில்லை. எரு தேவையாயிருக்கும்பொழுதுதான், பல மாதங்களுக்கொருமுறை எடுக்கப்படும். போடப்படும் படுக்கை, மூத்திரத்தை இழுத்துக்கொள்ளுகிறது.

மாட்டுக் கொட்டிலின் கீழ்மட்டம், சுற்றியிருக்கும் பூமிக்கு 2 அல்லது 3 அடி பள்ளமாயிருக்கவேண்டும். அப்பள்ளத்தின் தரையும் பக்கங்களும், களிமண்ணால் பூசப்பட்டிருக்கவேண்டும். தரைமட்டத்தில், ஆரம்பத்தில் சாஸ்வதமாய் கொஞ்சம் சாம்பலை அடிப்படையாய்த் தெளிக்கவேண்டும்; ஒவ்வொரு நாளும், தரையின்மேல் படுக்கைக்காக, தளை முதலியவைகளைப் படைப்படையாய் போடவேண்டும். இதற்காக, தழைகளையும், கோரைப்புற்களையும், இன்னும் மற்றுமுள்ள கந்தமூல சாக்குகளையும், குடியானவனும் அவனுடைய மாடுகளும் வேலையில்லாமலிருக்கும்பொழுது சுலபமாய் கிடைக்கக்கூடிய காலத்தில் சேர்த்து பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கவேண்டும். கழிந்த வைக்கோலையும், நெல் அடித்து எடுத்த பின் கதிர்முனையைப்போல பயிரின் தள்ளப்பட்ட பாகங்களையும், படுக்கையாக உபயோகிக்கலாம். ஒரு சோடி மாட்டிற்குக் கொட்டில் 10 அடி நீளம், 6 அடி அகலம் இருக்கலாம். கொட்டிலில்

மாடுகளைக் கட்டாமல் விட்டுவைப்பது நல்லது. ஏனென்றால், மாடுகள் எருவின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் நன்றாய் மிதித்து, அழுக்கும். எரு நன்றாய் மிதிக்கப்படாவிட்டால், சீக்கிரம் அழுக ஆரம்பித்து, அதிகமாய் உஷ்ணப்பட்டு, கெட்ட நாற்றம் வீசி மாடுகளுக்கு வியாதியை யுண்டாக்கும். தினசரி காலையில், முன்னிரவுபோட்ட சாணியை மட்டமாய்ப் பரப்பி, அதின்மேல் படுக்கைக்குச் சில தழை கொஞ்சம் பரப்பவேண்டும். இந்த விதமாய், அந்தக் குழி நிரம்பும்வரையில் எருச்சேர்க்கலாம். இது சுமார் மூன்று மாதம் பிடிக்கும்.

படுக்கை அதிகமாய்ப் போடக்கூடாது; அதிகமாய்ப் போட்டால் எரு அதிகமாய்க் காய்ந்துபோகும், மெதுவாயும் மக்காது, மேலும் அதிலுள்ள சத்தம் போய்விடும். குழியில் உள்ள எரு, அதின் எல்லாபாகத்திலும் ஈரமாகவே இருக்கவேண்டும். எரு எந்த பாகத்திலாவது சாம்பல்வர்ணமாய்த் தோற்றினால் அது சரியாய் மக்க வில்லை என்பதற்கு அடையாளம். அந்த நிறம் அதிக உஷ்ணத்தைக் குறிக்கிறது. அது மிகவும் வறண்டுபோனதினால் ஏற்பட்டது. படுக்கைக்குப் போடுகிற வைக்கோல் முதலானவைகள் நீளமாகவும் கெட்டியாகவும் இருந்தால் எரு சரியாய் அழுகாது. அவ்விதமான படுக்கை வஸ்துக்களை நறுக்கிப்போடவேண்டும். எரு நன்றாய் அழுகி இருந்தாலொழிய அது பயிருக்குப் பயன்படாது. ஏனெனில், அது சீக்கிரம் வேலைசெய்யாது. அல்லாமலும் அது நிலத்தை அதிகமாய் வெடிப்புண்டாகும்படி செய்கிறபடியால் அதிலுள்ள பயிர்கள் வறட்சியானால் அதிகமாய் வருந்தும். சரியாய்ப் பக்குவப் படுத்தப்பட்ட எரு கறுப்பு நிறமாயும் பக்குவமாயும் இருக்கும். அது முற்றும் நன்றாய் மக்கிப்போயிருப்பதால் அதை ஒரு கத்தியினால் அறுக்கும்படியான பக்குவத்தோடிருக்கும். குழியிலிருந்து எருவை எடுக்கும்பொழுது அதன்மேலே யிருக்கும் அழுகாத பாகத்தை ஒரு பக்கம் ஒதுக்கிவைத்துப் பின்பு நன்றாய் மக்கிய பாகத்தை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு, அழுகாத பாகத்தை மறுபடியும் குழியின் அடியில் போட்டு முன்போலவே எருவைச் சேர்க்கலாம்.

இப்படி எரு பக்குவப்படுத்துவதனால் நாம் வைத்திருக்கும் மாடு ஒன்றுக்கு, வருஷந்தோறும் ஐந்து முதல் ஏழு டன் வரையில் நல்ல எரு எடுக்கலாம். இப்படியல்லாமல் சாணியை வெட்டவெளியில் குவியலாய்ப் போட்டுவைத்தால் வருஷம் ஒன்றுக்கு 3 டன் உபயோகமில்லாத எருதான் கிடைக்கும். இவ்வாறு செய்வதற்கு உள்ள ஆட்சேபன்களாவன :

1. கொட்டிலில் அடைக்கப்பட்ட மாடுகளுக்கு இந்த முறை வியாதியை உண்டாக்கும் என்ற எண்ணம்.

2. அதற்குப் போடுவதற்குப் படுக்கை அதிகமாய் வேண்டியதாயிருக்கிறது.

பின் சொல்லப்பட்ட விஷய ஸம்பந்தப்பட்ட வரையில் நாம் சொல்லவேண்டிய தென்னவென்றால், தென்கன்னடத்தில் சில பாகங்களில் குடியானவர்கள் தலைகளையும் புற்களையும், அதிகப் பிரயாசைப்பட்டுச் சேர்த்து மாடுகளுக்குப் படுக்கையாய்ப் போடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சில தினங்களுக்கொருதரம் எருவை எடுத்துப் பள்ளமாய் உள்ள விடங்களில் போட்டுவைக்கிறார்கள். அங்கே போக்குவரத்தாயிருக்கும் கட்டைவண்டிகள் அதன்மேல் போவதினால் அது நன்றாய் அழுத்தப்படுகிறது. முதலாவது ஆட்சேபணையைக் கவனிக்குமிடத்து, அனுபவத்தில் அப்படிச் சொல்லுவதற்குத் தகுந்த காரணமில்லையென்று தெரிகிறது.

(இன்னும் வரும்.)

LESSONS FOR FAMILY WORSHIP

வேத வாசிப்பு ஒழுங்கு

1920-ஸ்ரீ ஜூலை

1 வி. ஆதி. 32. 1-16	11 ரா. ஆதி. 41. 17-36	21 பு. ஆதி. 45. 16-38
2 வய. " 32. 17-32	12 தி. " 41. 37-57	22 வி. 46. 1-7, 26-34
3 ச. " 33. 1-16	13 செ. " 42. 1-17	23 வய. ஆதி. 47. 1-14
4 ரா. " 35. 1-15	14 பு. " 42. 18-28	24 ச. " 47. 15-31
5 தி. " 37. 1-18	15 வி. " 42. 29-38	25 ரா. " 48. 1-11
6 செ. " 37. 19-36	16 வய. " 43. 1-17	26 தி. " 48. 12-22
7 பு. 39. 1-9, 19-23	17 ச. " 43. 18-34	27 செ. " 50. 1-13
8 வி. ஆதி. 40. 1-11	18 ரா. " 44. 1-17	28 பு. " 50. 14-26
9 வய. " 40. 12-23	19 தி. " 44. 18-34	29 வி. மத். 1. 18-25
10 ச. " 41. 1-16	20 செ. " 45. 1-15	30 வய. " 2. 1-12
		31 ச. " 3. 1-17